

[Oluf Pedersen.]

dag, og ministerens svar giver mig ikke anledning til mange betragtninger. Det givne er, at resultatet af kriseforliget var en mindre produktion og nedgang i levedoden. Ministeren siger, at man vidste i forvejen, at det ville betyde en sænkning af levedoden. Det, der har fået mig til at tage ordet i denne korte bemærkning, er, at jeg gerne vil spørge den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen: Var socialdemokratiet også klar over, at resultatet af de skatter, som man gennemførte for at sænke forbruget, og resultatet af den bundne opsparring, ville blive mindre produktion, mindre beskæftigelse og nedgang i levedoden? Var man klar over det, eller var det kun den højtærede finansminister, der var klar over, hvad denne politik gik ud på?

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg har kun bedt om ordet igen, fordi jeg nu fra det ærede medlem hr. Elgaard har fået det originale notat fra forhandlingerne omkring kriseforliget i fjor, og jeg skal derfor sige, hvad der står om skibsfarten der, hvor det ærede medlem hr. Viggo Starcke mente der stod skat. Der står følgende, som jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere:

„Øvrige spørgsmål: 1) Importbegrænsning, 2) Avanceproblemer og skibsfarten.“

Andet står der ikke.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Det med skibsrederne kan vi vist roligt lade ligge, det har vi drøftet så mange gange. Jeg kan iøvrigt ikke rigtigt følge med, når det ærede medlem hr. Viggo Starcke nu pludselig vender sig med voldsomhed imod frivillighedsprincippet i anledning af, at skibsrederne frivilligt har givet staten nogle penge. Jeg troede, det var partiets program og linie, at man skulle følge dette princip.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen vil jeg først sige, at jeg forstår ærlig tale ikke, hvorfor det ærede medlem på nuværende tidspunkt skal blande sig i debatten; den bliver ikke bedre af det. For det andet vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at jeg dækker ikke de udtalelser, der fremsættes fra konservativ eller venstres side. Når det ærede medlem spørger mig om beskæftigelsesproblemet, må jeg svare, at jeg accepterer ikke den betragtning, at en forbrugsbegrænsning med hensyn til bestemte

varegrupper nødvendigvis må medføre en nedgang i beskæftigelsen. Da det ærede medlem har spurgt mig, er jeg nødt til at svare. Det er det, jeg her har gjort.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg stillede det samme spørgsmål til den ærede socialdemokratiske ordfører i går uden at få noget svar. Faktum er, at den politik, man førte, som resultat gav en sænkning af produktionen, mindre beskæftigelse og nedgang i levedoden. Det er indrømmet her af den højtærede finansminister, at det også var finansministerens mening med det. Hvis det nu virkelig ligger sådan, at socialdemokraterne ikke har været klar over, hvad de lavede, så er de blevet snydt. Jeg vil bare slå fast, at sådan må det være.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: På sp. 2986 i tidenden udtaler det ærede medlem hr. Elgaard følgende, som jeg beder om tilladelse til at citere:

„I dette notat er der intet resultat noteret vedrørende skibsredernes bidrag. Der findes en fodnote, hvor der står de to ord: redernes skat eller noget lignende.“

Derfor har jeg på grundlag af det ærede medlem hr. Elgaards udtalelser været fuldstændig berettiget til at tale, som jeg gjorde. (*Bertel Dahlgaard:* Det har De ikke. Der står: eller noget lignende!). Det har jeg også sagt. Skat eller lignende må være skat eller lignende. Det er det, grundlovens § 46 drejer sig om.

Når det ærede medlem hr. H. C. Hansen taler om frivillighed, vil jeg dog gerne sige, at her er tale om frivillighed under trusel eller noget endnu værre, for det ærede medlem har jo selv erklæret, at hvis spørgsmålet om skibsredernes millioner var kommet herved i salen, var de ikke sluppet med 15 mill. kr., men var kommet af med meget større beløb. Derfor er det i virkeligheden frivillighed under trusel, det er i virkeligheden pres.

Til slut konstaterer jeg, at den højtærede finansminister ikke har givet noget fyldestgørende svar med hensyn til Industrirådets eventuelle bidrag til de to regeringspartier, og at den højtærede handelsminister overhovedet ikke har ladet høre fra sig i denne sag. Det er tilstrækkeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.